

Ráno se ztratím
ven z mlhy města
lačná po kapkách dešťových
uslyším píseň
co znám ji ze sna
slova mi vítr napoví

Dlouhá je chvíle
a já se neptám
když rozestýlám peřiny
za oknem hledám
co zbylo z léta
na plátně bledé krajiny

Ve stínu stromů
ráda se toulám
Když větve přede mnou smekají
na noční róbě
měsíc se houpá
ten se svou nahotou netají

Zítřka tě vzbudím
ruku ti podám
zůstat dál sama netoužím
mlha se topí
v stojatých vodách
a já chci promoknout na kůži
a já chci promoknout na kůži
a já chci promoknout na kůži